

posudek oponenta

Iveta Srpová zvolila za téma své bakalářské práce srovnání předsednictví EU Slovinska a České republiky, které zajišťovaly tuto funkci ve dvou po sobě následujících letech, byť ne v přímé návaznosti. Podnětem ke srovnání jsou kromě časové blízkosti obou předsednictví společné rysy těchto dvou členských zemí, na jejichž základě autorka předpokládá, že také výkon jejich předsednictví měl podobný charakter.

V úvodních kapitolách nejprve představuje Radu, její fungování a způsob rozhodování. Poté přibližuje institut předsednictví, jeho principy a základní funkce, charakterizuje stručně také jeho vývoj a zmiňuje se o změnách, které přinesla Lisabonská smlouva. Ve čtvrté kapitole nabízí porovnání historického vývoje obou zemí. V páté kapitole pojednává o obou předsednictvích z hlediska jejich přípravy, priorit a vynaložených nákladů a uvádí dokumenty přijaté během doby předsednictví. Nakonec přistupuje k vlastní komparaci a provádí závěrečné zhodnocení výsledků obou předsednictví.

Autorka sledovala ve své práci několik cílů, které se jí dle mého názoru nepodařilo naplnit stejnou měrou, a to v důsledku absence promyšlenějšího metodologického uchopení tématu. Úvodní kapitoly stručně a přehledně přibližují institut předsednictví EU a jsou funkčním úvodem k dalším částem práce. Komparace historického vývoje obou zemí je spíše jen naznačena a zůstává otázkou, jaký je její účel. Jednak je příliš zjednodušující, jednak se téměř nevěnuje nejnovějšímu vývoji, který se nejspíše může odrážet, byť asi hlavně nepřímo, v charakteru předsednictví EU. Proč kromě historie nejsou porovnány i další parametry jako ekonomická a politická situace, geografická poloha, demografické ukazatele, kulturní kontext? Stačí jisté podobnosti v historickém vývoji odůvodnit očekávání, že se charakter předsednictví obou zemí bude podobat? Daná předsednictví mohly jistě ovlivnit i další faktory, musela např. mimo jiné navazovat na předsednictví předcházející, ale také s nimi byla konfrontována. Rovněž se obě předsednictví, která autorka v hlavních rysech přibližuje, odehrála v odlišném mezinárodně politickém a ekonomickém kontextu, který však autorka bere v potaz spíše jen okrajově. Samotné srovnání obou předsednictví postrádá důsledný metodologický postup, zůstává na povrchu a je příliš obecné, závěry pak nevyznívají příliš přesvědčivě a v podstatě v ničem nepřesahují očekávání formulované již v úvodu práce.

Autorka se pohybuje převážně ve faktografické rovině, chybí systematičtější snaha o podrobnější analýzu a interpretaci. Některá tvrzení by si zasloužila být podložena odkazy, citacemi – o co se opírá např. konstatování, že slovinské předsednictví bylo hodnoceno jako nevýrazné (s. 37) či že obraz českého předsednictví v zahraničních médiích vyzněl záporně (s. 40)?

Doporučuji práci k obhajobě a navrhuji hodnocení *velmi dobře*.

K. Drsková

Mgr. Kateřina Drsková, Ph.D

9. 6. 2010